

دانشگاه شهرضا
دانشکده فنی و فنون مهندسی

مجله پژوهش‌های علوم و فناوری چوب و جنگل

جلد نوزدهم، شماره دوم، ۱۳۹۱

<http://jwsc.gau.ac.ir>

بررسی اثر لایه‌ای کردن با گونه صنوبر بر ویژگی کیفیت سطح تخته‌خرده‌چوب

* مرضیه رئیسی^۱، علی‌اکبر عنایتی^۲، کاظم دوست‌حسینی^۳ و کامبیز پور‌طهماسی^{۴*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ^۲ استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران،

^۳ دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۷/۸؛ تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۴/۱۲

چکیده

در این پژوهش تأثیر تکنیک لایه‌ای کردن تخته‌خرده‌چوب با استفاده از چوب صنوبر، بر کیفیت سطح مورد بررسی قرار گرفت. عوامل متغیر شامل: تفاوت در نوع خرده‌های چوب لایه سطحی (جنگلی و صنوبر)، مقدار رزین (۸ و ۱۰ درصد) و زمان پرس (۴ و ۵ دقیقه) بوده است. ویژگی مورد بررسی در این پژوهش زیری سطح تخته‌خرده‌چوب سه‌لایه بوده است، که در واقع نشان‌دهنده وضعیت پروفیل ناهمواری در سطح می‌باشد و در بسیاری از کاربردها دارای اهمیت است. نتایج نشان داد که حضور خرده‌چوب صنوبر در لایه‌های سطحی، به‌طور معنی‌داری سبب بهبود ویژگی کیفیت سطح تخته‌ها می‌گردد. اثر زمان پرس بر کیفیت سطح تخته‌ها به‌طور معکوس، معنی‌دار بوده است، به‌طوری‌که افزایش زمان پرس موجب کاهش صافی سطح گردید. از طرفی با افزایش مقدار رزین از ۸ به ۱۰ درصد در لایه‌های سطحی، همه عامل‌های بیان‌کننده کیفیت سطح تخته به‌طور قابل ملاحظه‌ای بهبود یافتند. لازم به ذکر است که نمونه‌های ساخته شده بار ۸ درصد چسب در لایه سطحی، دارای صافی سطح بالاتر از مقادیر ارایه شده در استاندارد مربوط به این گونه تخته‌ها بوده‌اند و اختلاف معنی‌داری بین تخته‌های یاد شده و تخته‌های ساخته شده با ۱۰ درصد چسب و سطوح دارای خرده‌چوب صنوبر وجود ندارد. در نهایت می‌توان گفت که تخته‌های ساخته شده با خرده‌چوب صنوبر و ۸ درصد رزین در لایه سطحی و زمان پرس ۴ دقیقه به عنوان بهترین تیمار از نظر دست‌یابی به کیفیت سطح مطلوب شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: لایه‌ای کردن، تخته‌خرده‌چوب، صنوبر، زیری سطح

* مسئول مکاتبه: mareisi@ut.ac.ir

مقدمه

چوب منشأ تولید فرآورده‌های فراوانی است که در این میان مواد مرکب به دست آمده از آن یا فرآورده‌های چندسازه چوبی^۱ به دلیل برتری‌هایی که دارند از جمله، اهمیت اقتصادی، گام مهمی در تکامل مواد مهندسی داشته‌اند. یکی از مهم‌ترین چندسازه‌های چوبی که به دلیل داشتن ساختار ویژه، استفاده از منابع کم‌ارزش و ایجاد ارزش افزوده، بیش‌ترین حجم تولید جهانی را به خود اختصاص داده است، تخته‌خرد چوب می‌باشد (والکر، ۲۰۰۶). روند رو به رشد تقاضا و تولید این فرآورده در جهان نیز بیانگر این مطلب است.

استفاده از فرآیندهای مختلف، مواد افزودنی ویژه و چسب‌های به خصوص در این صنعت، تولید محصولات منحصر به‌فردی را ممکن ساخته است. یکی از تغییرات مهم فرآیندی، لایه‌ای کردن^۲ است که علاوه‌بر افزایش مقاومت‌های مکانیکی، ویژگی‌های فیزیکی تخته را نیز بهبود می‌بخشد. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کاربردی فرآورده‌های مرکب چوبی، زبری سطح آن‌ها است که نقش به‌سزاگیری تکنیک بالا، به‌طور قابل توجهی بهبود می‌یابد. اساس این تکنیک ایجاد تفاوت بین ویژگی‌های لایه‌های سطحی و لایه میانی از جمله اندازه ذرات می‌باشد. فرآورده‌های چوبی ناهمواری‌هایی در سطح خود دارند که می‌تواند ناشی از عوامل ساختاری (ابعاد خرد چوب)، فرآیند ساخت و یا نحوه سنبادزنی آن‌ها باشد. زبری سطح از دو نظر قابل بررسی است: سطح هموارتر اتصال قوی‌تری ایجاد نموده و مصرف چسب را در حد استاندارد نگاه می‌دارد و سطح ناهموار به عنوان سطح زیرین روکش‌ها، موجب افت خواص ظاهری پانل‌ها می‌گردد (اکبولوت و همکاران، ۲۰۰۰). روش‌های متعددی برای ارزیابی زبری سطح وجود دارد، از جمله روش پنوماتیک، تفرق نور، لیزر و سوزن فولادی. روش آخر که زبری را به صورت مقدارهای عددی گزارش می‌کند برای فرآورده‌های مرکب چوب متداول است (هیزیروگلو، ۱۹۹۶؛ هیزیروگلو و همکاران، ۲۰۰۴). پارامترهای اصلی زبری سطح که قابل محاسبه توسط روش سوزن فولادی است شامل، میانگین ناهمواری^۳ سطح (قله‌ها و گودی‌ها)، اختلاف میان بزرگ‌ترین برآمدگی و بزرگ‌ترین گودی سطح^۴

1- Wood Composite Material

2- Layering Technique

3- Lamination

4- R_a

5- R_{max}

و میانگین بزرگ‌ترین برآمدگی و بزرگ‌ترین گودی سطح^۱ می‌باشد. هرچه مقدار این عوامل از نظر عددی کم‌تر باشد، صافی سطح فرآورده بیش‌تر خواهد بود. پژوهش‌ها نشان داده که با به‌کار بردن گونه‌های کم‌قطر در ساخت تخته‌خرده‌چوب سه‌لایه می‌توان از مواد اولیه کم‌قطر، بدون اثر منفی برای ساخت تخته استفاده نمود (هیزیروگلو و هلوکامب، ۲۰۰۵). نتایج بررسی‌های روش سوزن فولادی را برای ارزیابی کیفیت سطح فرآورده‌های چوبی، مناسب و کاربردی نشان می‌دهد (هیزیروگلو، ۱۹۹۶). مطالعات نشان داده که دانسیته بیش‌تر لایه‌های سطحی تخته‌خرده‌چوب مربوط به مقدار چسب بیش‌تر و ذرات کوچک‌تر در سطح، می‌تواند به‌طور قابل توجهی ویژگی‌های مقاومتی و کیفیت سطح تخته را بهبود بخشد (هیزیروگلو و هلوکامب، ۲۰۰۵). افزایش فشار پرس، ضریب پوسته و دانسیته موجب بهبود کیفیت سطح فرآورده می‌گردد (نمی و همکاران، ۲۰۰۵). همچنین افزایش زمان پرس و مقدار رزین می‌تواند سبب افزایش معنی‌دار کیفیت سطح تخته‌خرده‌چوب سه‌لایه گردد (نمی و همکاران، ۲۰۰۷).

هدف از انجام این پژوهش، تعیین شرایط بهینه ساخت تخته‌خرده‌چوب با استفاده از گونه صنوبر در لایه رویی (لایه‌ای کردن)، از طریق بررسی ویژگی‌های کیفیت سطح تخته‌خرده‌چوب و مقایسه آن با تخته‌خرده‌چوب تولید شده در صنعت بوده است.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، از خرده‌چوب صنوبر برای لایه‌های سطحی و خرده‌چوب جنگلی برای لایه‌های سطحی و میانی تخته‌ها استفاده شد. به این منظور تمامی ذرات خرده‌چوب تا مقدار رطوبت ۲ درصد خشک و ذرات نرم‌های آن‌ها توسط الک با درشتی ۱ میلی‌متر جدا شدند. لازم به ذکر است که طبق اندازه‌گیری به عمل آمده، ضریب لاغری ذرات خرده‌چوب صنوبر در لایه سطحی تخته‌خرده‌چوب، ۷۰/۳۸ و ضریب لاغری خرده‌چوب جنگلی در لایه سطحی و لایه مغزی به ترتیب ۶۲/۶۵ و ۴۴/۵۲ بوده است. رزین اوره فرم‌آلدھید به عنوان چسب در این مطالعه استفاده گردید (جدول ۱). کلرید آمونیوم^۲ نیز به عنوان هاردنر و به مقدار ۲ درصد وزن خشک چسب، مورد استفاده قرار گرفت.

1- R_z

2- NH₄CL

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی چسب اوره فرم آلدھید.

ویژگی	مقدار
مواد جامد (درصد)	۶۳
گرانتروی (cp)	۶۳۰
دانسیته (گرم بر سانتی متر مکعب)	۱/۲۸۵
بیش تر فرمالدھید آزاد (درصد)	۰/۵
pH	۷/۴۳
زمان ژله‌ای شدن (ثانیه)	۷۰

شکل‌گیری^۱ کیک خرده‌چوب به صورت دستی انجام گرفت و تخته‌های آزمونی با پرس آزمایشگاهی در دمای ۱۸۰ درجه سانتی گراد و فشار پرس ۳۴ کیلوگرم بر سانتی متر مکعب، با ضخامت ۱۶ میلی متر و دانسیته ۶۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب ساخته شدند. جدول ۲ عوامل متغیر آزمایش را نشان می‌دهد.

جدول ۲- عوامل متغیر آزمایش و سطوح هر یک.

عامل متغیر	سطوح
نوع خرده‌چوب لایه سطحی	صنوبر، جنگلگی
مقدار رزین (درصد)	۱۰ و ۸
زمان پرس (دقیقه)	۴ و ۵

از ترکیب عوامل متغیر ۸ تیمار به دست آمد که هر یک در ۳ تکرار انجام شد. تخته‌ها پس از ساخت، کناربری شده و در رطوبت نسبی ۶۵ درصد و دمای ۲۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳ هفته شرایطدهی شدند. سپس نمونه‌های آزمونی براساس استاندارد EN-۳۲۶ برش داده شدند. به‌منظور ارزیابی کیفیت سطح تخته‌ها، پارامترهای زیری سطح نمونه‌ها براساس استاندارد DIN ۴۷۶۸ بر روی ۲۴ نمونه شاهد به همراه ۲۴ نمونه دیگر (که با استفاده از سنباده‌زن نواری با درجه زیری ۸۰ سنباده‌زنی شدند) و با به‌کارگیری دستگاه سنجش زیری سطح^۲ اندازه‌گیری شد. در این آزمون مقدار حداقل فاصله طی شده توسط سوزن فولادی در سطح^۳، ۰/۸ میلی متر و سرعت حرکت سوزن فولادی ۰/۱۵

1- Forming

2- Hommel Tester T8000

3- Cut of Length

میلی متر در ثانیه تنظیم گردید. اندازه گیری این ویژگی عمود بر جهت سنباده زنی صورت گرفت. نتایج به دست آمده از اندازه گیری ویژگی های مورد بررسی در تخته های آزمونی در قالب طرح کاملاً تصادفی و آزمون فاکتوریل بررسی شدند. تکنیک تجزیه واریانس برای بررسی اثر عوامل متغیر به کار گرفته شد. گروه بندی و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون چنددامنه دانکن^۱ انجام شد، به طوری که تأثیر هر یک از عوامل متغیر به صورت مستقل و متقابل بر روی پارامتر های مورد مطالعه ارزیابی گردید.

نتایج

ارزیابی کیفیت سطح تخته خرد چوب سلایه مورد بررسی در این مطالعه، با توجه به نتایج به دست آمده از اندازه گیری پارامتر های زیری سطح تخته های تیمارهای مختلف به شرح زیر می باشد.

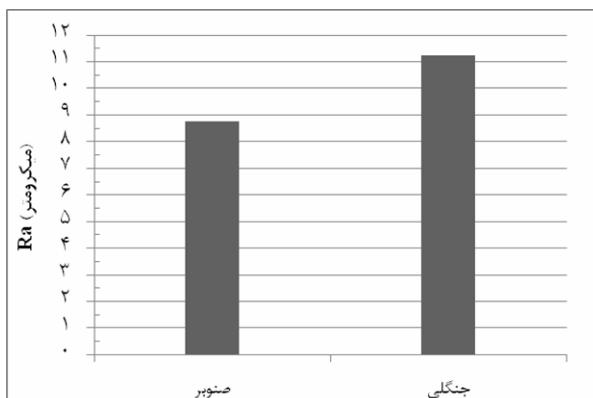
عامل R_a : نتایج تجزیه واریانس مربوط به اثر متغیرهای مورد استفاده در این بررسی بر عامل R_a در جدول ۳ آورده شده است. همان طور که مشاهده می شود به غیر از مقدار چسب، اثر سایر متغیرها بر این عامل معنی دار بوده است.

جدول ۳- تجزیه واریانس اثرات مستقل و متقابل عوامل متغیر بر عامل R_a

شناخت معنی داری	F مقدار	درجه آزادی	مجموع مربیات	منبع تغییرات
۰/۰۰۰***	۱۸/۱۱۹	۱	۷۳/۲۶۰	نوع گونه در لایه سطحی
۰/۲۸۷ ^{NS}	۱/۱۷۵	۱	۴/۷۵۰	درصد چسب لایه سطحی
۰/۰۰۴***	۹/۸۴۰	۱	۳۹/۷۸۵	زمان پرس
۰/۱۶۷ ^{NS}	۲	۱	۸/۰۸۵	سنباذه زنی
۰/۰۳۸**	۴/۶۶۸	۱	۱۸/۸۷۵	نوع گونه و درصد چسب لایه سطحی
۰/۰۲۱**	۵/۹۲۱	۱	۲۳/۹۴۲	نوع گونه و درصد چسب لایه سطحی و سنباذه زنی
۰/۰۲۹**	۵/۲۴۳	۱	۲۱/۲۰۰	نوع گونه لایه سطحی و زمان پرس و سنباذه زنی
۰/۰۰۶**	۸/۷۰۴	۱	۳۵/۱۹۲	درصد چسب لایه سطحی و زمان پرس و سنباذه زنی

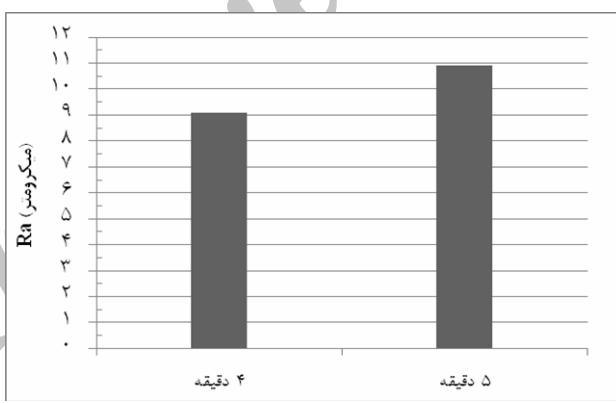
*** معنی داری در سطح ۰/۱ درصد، ** معنی داری در سطح ۱ درصد، * معنی داری در سطح ۵ درصد و ^{NS} غیر معنی دار.

این نتایج نشان می دهد که لایه ای کردن تخته خرد چوب با ذرات چوب صنوبر، اثر معنی داری بر R_a نمونه ها داشته و مقدار آن را تا ۲۸ درصد کاهش داده است (شکل ۱).

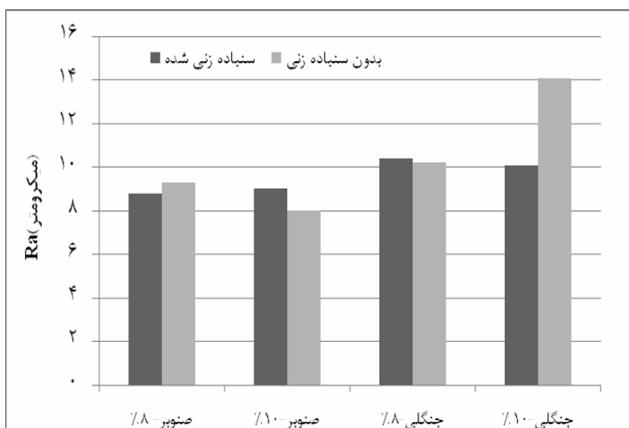
شکل ۱- اثر نوع گونه لایه سطحی بر عامل R_a

دلیل این امر دانسته کمتر و هم‌چنین ضریب کشیدگی بالاتر ذرات چوب صنوبر و در نتیجه فشردگی بهتر آن‌ها در سطح تخته نسبت به خرده‌چوب جنگلی است. تغییر از ۴ به ۵ دقیقه سبب افزایش مقدار R_a شده که این پدیده را می‌توان به تخریب اتصالات رزین در سطوح خارجی تخته‌ها در زمان طولانی‌تر پرس مربوط دانست (شکل ۲).

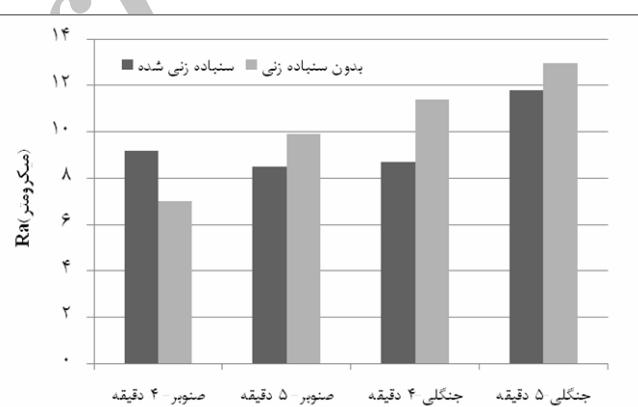
شکل ۲- اثر زمان پرس بر عامل R_a

افزایش مقدار رزین در لایه‌های سطحی، اثرات متفاوتی بر روی عامل R_a نمونه‌های بدون سنباده‌زنی داشته است به‌طوری‌که در تخته‌های دارای خرده‌چوب صنوبر در سطح، افزایش مقدار رزین سبب بهبود کیفیت سطح تخته‌ها شده است (شکل ۳).

شکل ۳- اثر نوع گونه و درصد چسب لایه سطحی و سنباده زنی بر عامل R_a

این امر می‌تواند در نتیجه فشردگی بهتر سطوح دارای ذرات چوب صنوبر باشد. از طرفی فشردگی کمتر خردبُر چوب جنگلی سبب انعقاد رزین در حفرات و خلل و فرج و ایجاد سطوح ناصاف خواهد بود. اثر سنباده زنی بر عامل R_a در تخته‌های تیمارهای مختلف معنی دار بوده است و به طوری که در تخته‌های دارای خردبُر چوب جنگلی سبب کاهش آن شده است. این در حالی است که سنباده زنی سطح نمونه‌های دارای خردبُر چوب صنوبر، R_a را افزایش داده است و در نتیجه سبب افت کیفیت سطح آنها شده است. شکل ۴ نشان می‌دهد که اگر از خردبُر چوب صنوبر و مقدار ۱۰ درصد چسب در لایه‌های سطحی و زمان پرس ۴ دقیقه در ساخت تخته‌ها استفاده شود، بدون سنباده زنی به کیفیت سطح مطلوب خواهیم رسید.

شکل ۴- اثر نوع گونه لایه سطحی و زمان پرس و سنباده زنی بر عامل R_a

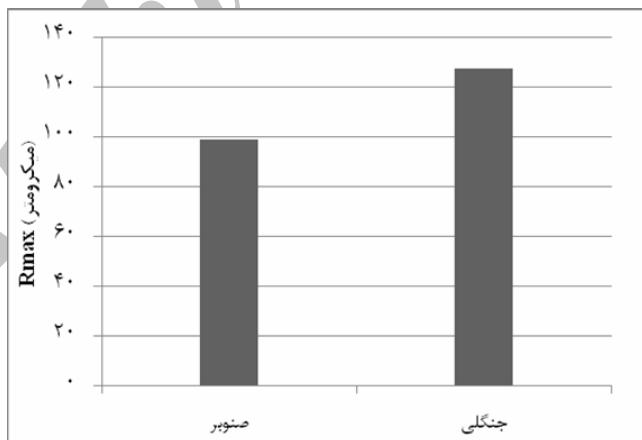
عامل R_{max} : جدول ۴ نشان می‌دهد که اثر بیشتر بر عامل R_{max} معنی‌دار بوده است.

جدول ۴- تجزیه واریانس اثر مستقل و متقابل عامل‌های متغیر بر R_{max} تخته‌های آزمونی.

شاخص معنی‌داری	F مقدار	درجه آزادی	مجموع مربعات	منبع تغییرات
۰/۰۰۱***	۱۳/۰۰۴	۱	۹۸۴۷/۰۰۵	نوع گونه در لایه سطحی
۰/۶۵۱ns	۰/۲۰۹	۱	۱۵۸/۰۰۵	درصد چسب لایه سطحی
۰/۱۶۱***	۲/۰۰۵	۱	۱۵۰۷/۱۰۲	زمان پرس
۰/۵۲۴ns	۰/۴۱۴	۱	۳۱۳/۶۵۲	سباده‌زنی
۰/۰۳۹**	۴/۶۴۷	۱	۱۹/۳۵/۱۸۷	نوع گونه و درصد چسب لایه سطحی
۰/۰۲۳**	۵/۶۸۸	۱	۰/۷/۴۳/۳۳۵	درصد چسب لایه سطحی و زمان پرس و سباده‌زنی

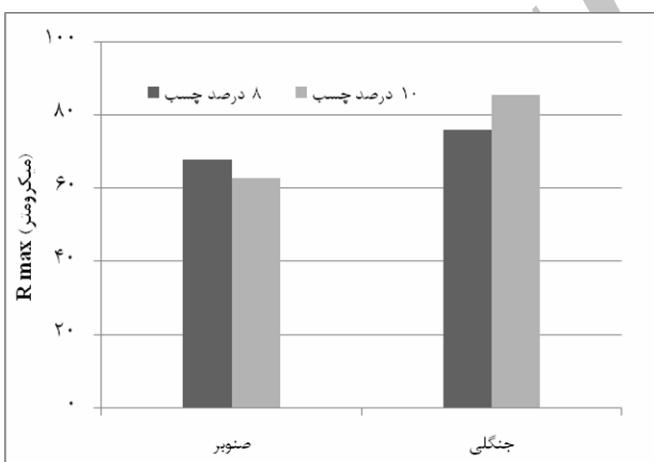
*** معنی‌داری در سطح ۰/۱ درصد، ** معنی‌داری در سطح ۱ درصد، * معنی‌داری در سطح ۵ درصد و ns غیرمعنی‌دار.

همان‌گونه که شکل ۵ نشان می‌دهد، تخته‌هایی که دارای ذرات خرده‌چوب صنوبر در سطح خود بوده‌اند حدود ۲۲ درصد، R_{max} کمتری نسبت به نمونه‌های شاهد داشته‌اند که این خود باعث شده است تا کیفیت سطح این تخته‌ها بهبود یابد.

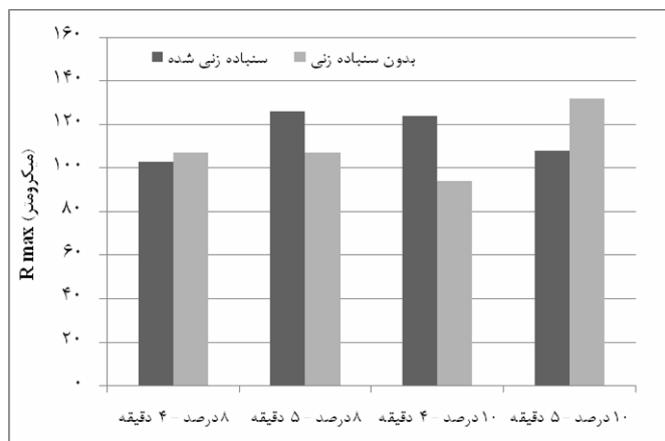
شکل ۵- اثر نوع گونه لایه سطحی بر عامل R_{max}

کمترین مقدار R_{max} مربوط به تخته‌هایی است که در سطح خود دارای ذرات صنوبر می‌باشند و با ۱۰ درصد چسب ساخته شده‌اند. دلیل این امر، دانسته پایین ذرات چوب صنوبر و در نتیجه فشردگی بیشتر آن‌ها در سطح تخته می‌باشد که سبب بهبود کیفیت سطح تخته خردکوب در مقایسه با نمونه‌های شاهد و کاهش عامل R_{max} می‌گردد. ضمن این‌که بین R_{max} تخته‌های یاد شده و تخته‌های ساخته شده با ۸ درصد چسب و سطوح دارای خردکوب صنوبر تفاوت زیادی وجود ندارد (شکل ۶).

شکل ۶- اثر نوع گونه و درصد چسب در لایه سطحی بر عامل R_{max}

فسردگی بیشتر ذرات صنوبر در سطح تخته و در نتیجه انعقاد یکنواخت چسب در سطوح صاف سبب ایجاد سطح با ناهمواری کمتر می‌گردد نتایج به دست آمده بیانگر این مطلب است که تخته‌های ساخته شده با ۱۰ درصد چسب، زمان پرس ۴ دقیقه و بدون سنباده‌زنی، دارای کمترین مقدار R_{max} بوده‌اند (شکل ۷).

شکل ۷- اثر درصد چسب لایه سطحی، زمان پرس و سنباده‌زنی بر روی عامل R_{max}

همان‌طورکه از شکل ۷ دریافت می‌شود، ناهمواری سطح تخته‌های تیمارهای مختلف، بعد از سنباده‌زنی، اختلاف معنی‌داری با یکدیگر نداشتند. به علاوه، در تخته‌های سنباده‌زنی نشده که با ۱۰ درصد چسب و زمان ۴ دقیقه ساخته شده‌اند در مقایسه با تخته‌های همین تیمار که با زمان پرس ۵ دقیقه تهیه شده‌اند، اختلاف ناهمواری‌های سطح معنی‌دار بوده است، در حالی که اثر مستقل درصد چسب و زمان پرس بر روی ناهمواری معنی‌دار نگردید. تخته ساخته شده با چسب ۸ درصد و زمان ۴ دقیقه، کمترین تغییر ناهمواری را در اثر سنباده‌زنی از خود نشان می‌دهد.

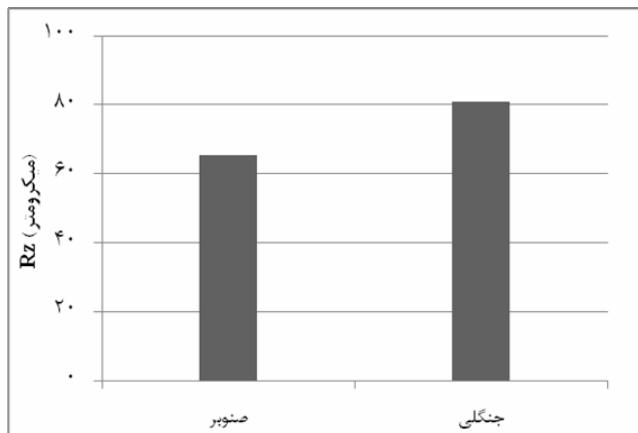
عامل R_z : جدول ۵ نتایج تجزیه واریانس اثرات مستقل و متقابل عوامل متغیر را بر عامل R_z نشان می‌دهد.

جدول ۵- تجزیه واریانس ویژگی R_z تخته‌های آزمونی.

شاخص معنی‌داری	F مقدار	درجه آزادی	مجموع مربعات	منبع تغییرات
۰/۰۰۰***	۱۸/۱۱۱	۱	۲۸۸۹/۹۷۹	نوع گونه در لایه سطحی
۰/۵۲۳ ^{ns}	۰/۴۲۰	۱	۶۶/۹۵۳	درصد چسب لایه سطحی
۰/۰۱۶**	۶/۴۳۷	۱	۱۰۲۷/۲۱۳	زمان پرس
۰/۶۶۸ ^{ns}	۰/۱۸۸	۱	۲۹/۹۴۱	سبناده‌زنی
۰/۰۳۷**	۴/۷۵۷	۱	۷۵۹/۱۴۶	نوع گونه لایه سطحی و زمان پرس و سنباده‌زنی
۰/۰۰۱***	۱۳/۲۸۱	۱	۲۱۱۹/۳۵۶	درصد چسب لایه سطحی و زمان پرس و سنباده‌زنی

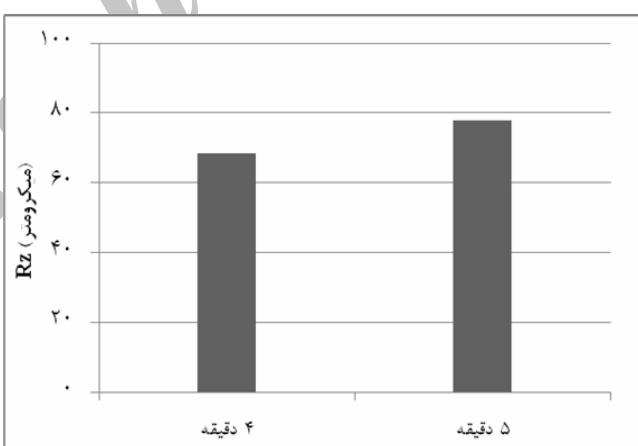
*** معنی‌داری در سطح ۰/۰ درصد، ** معنی‌داری در سطح ۱ درصد، * معنی‌داری در سطح ۵ درصد و ns غیرمعنی‌دار.

با حضور ذرات صنوبر در لایه رویی تخته خردکچوب، مقدار R_z در مقایسه با تخته‌های شاهد در حدود ۲۰ درصد کاهش داشته است که این خود بیانگر صافی بیشتر سطح این تخته‌ها می‌باشد (شکل ۸).

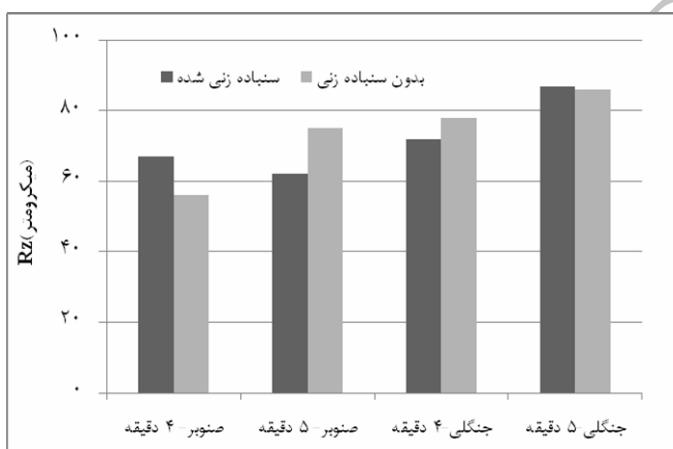
شکل ۸- اثر نوع گونه لایه سطحی بر عامل R_z

نتایج به دست آمده بیانگر این مطلب است که تخته‌های ساخته شده در زمان پرس ۴ دقیقه از کیفیت سطح بهتری نسبت به تخته‌های همان تیمار و پرس شده در زمان ۵ دقیقه برخوردارند به طوری که مقدار R_z نمونه‌های ساخته شده در زمان ۴ دقیقه در حدود ۱۳ درصد کمتر از نمونه‌های تهیه شده در زمان ۵ دقیقه می‌باشد (شکل ۹).

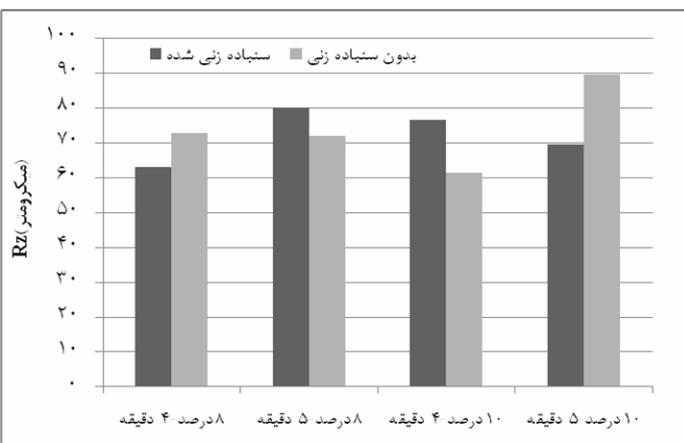
شکل ۹- اثر زمان پرس بر عامل R_z

افزایش زمان پرس سبب افت کیفیت سطح تخته‌ها می‌گردد. دلیل این امر می‌تواند تخریب اتصالات ذرات خرده‌چوب و چسب در مدت زمان بیشتر پرس باشد. کمترین مقدار R_z و در نتیجه بهترین کیفیت سطح مربوط به تخته‌های ساخته شده با ذرات صنوبر در سطح و زمان پرس ۴ دقیقه و بدون سنباده‌زنی است (شکل ۱۰).

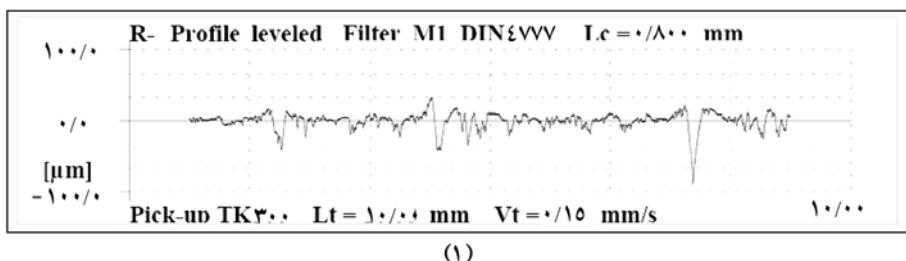
شکل ۱۰- اثر نوع گونه لایه سطحی، زمان پرس و سنباده‌زنی بر عامل R_z

با افزایش زمان پرس و همچنین حضور خرده‌چوب جنگلی در سطح، کیفیت سطح تخته‌ها با انجام سنباده‌زنی بهبود می‌یابد ولی در تخته‌های ساخته شده با ذرات چوب صنوبر و زمان پرس ۴ دقیقه، کیفیت سطح در اثر سنباده‌زنی کاهش می‌یابد و در تخته‌های ساخته شده با ذرات خرده‌چوب جنگلی و زمان پرس ۵ دقیقه، سنباده‌زنی کیفیت سطح را تغییر نداده است. در بررسی اثر متقابل درصد چسب لایه سطحی، زمان پرس و سنباده‌زنی، همانند نتایج R_{max} ، تنها در مورد تخته ساخته شده با ۱۰ درصد چسب و زمان پرس ۵ دقیقه نیاز به سنباده‌زنی می‌باشد (شکل ۱۱).

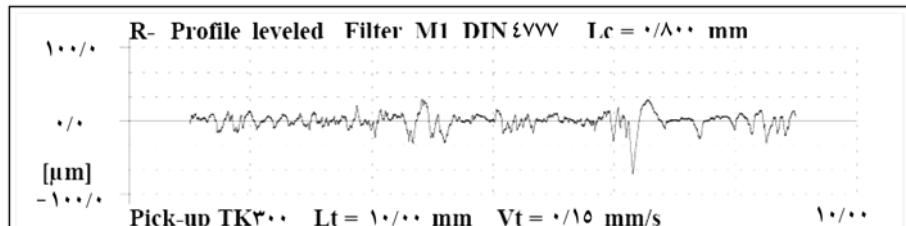

شکل ۱۱- اثر درصد چسب لایه سطحی، زمان پرس و سنباده زنی بر روی عامل R_z

شکل ۱۲ پروفیل ناهمواری سطح تخته خردگوب تهیه شده با ذرات خردگوب صنوبر در لایه‌های سطحی، ۸ درصد رزین و زمان پرس ۴ دقیقه را در دو حالت بدون سنباده (۱) و سنباده زنی شده (۲) نشان می‌دهد.

(۱)

شکل ۱۲- پروفیل ناهمواری سطح تخته خردگوب دارای خردگوب صنوبر و ۸ درصد چسب در لایه سطحی و زمان پرس ۴ دقیقه، بدون سنباده (۱) و سنباده شده (۲).

بحث

در این پژوهش مشخص گردید که با تکنیک لایه‌ای کردن تخته‌خرده‌چوب با استفاده از یک گونه کم قطر و سیک مثل صنوبر، استفاده از ۸ درصد زین و زمان پرس ۴ دقیقه، تمامی عامل‌های بیان‌کننده کیفیت سطح تخته بیشتر از مقادیر ارایه شده در استاندارد بوده است. در این شرایط سنباده‌زنی تخته‌ها امری ضروری به نظر نمی‌رسد. با افزایش مقدار چسب در لایه سطحی تخته‌خرده‌چوب سه‌لایه، آغشتنگی سطحی خرده‌چوب‌ها به آن بیشتر شده و به دلیل ایجاد پل‌های ارتباطی قوی‌تر، اتصالات محکم‌تری بین خرده‌چوب‌ها ایجاد می‌شود و کیفیت سطح بهبود می‌یابد که این نتایج با مطالعات Nemli و همکاران (۲۰۰۷)، هم‌خوانی دارد. نتایج مربوط به کیفیت سطح تخته‌ها نشان داد که افزایش درصد چسب دو تأثیر متفاوت را بر این ویژگی تخته‌های ساخته شده با لایه سطحی دارای خرده‌چوب صنوبر و لایه سطحی دارای خرده‌چوب جنگلی خواهد داشت. به این صورت که در مورد تخته‌های ساخته شده با ذرات خرده‌چوب صنوبر در سطح، افزایش درصد چسب موجب بهبود کیفیت سطح گردید ولی در مورد تخته‌های ساخته با ذرات خرده‌چوب جنگلی، موجب کاهش کیفیت سطح گردید. دلیل این امر را می‌توان فشردگی بیشتر ذرات خرده‌چوب صنوبر در سطح و توزیع یکنواخت چسب در اثر پرس بر روی سطوح تخته‌خرده‌چوب دانست. در سطوح دارای خرده‌چوب جنگلی، ضربه فشردگی پایین سبب ایجاد خلل و فرج در سطح تخته و توزیع نایکنواخت چسب می‌گردد. این نتایج، مطالعات Nemli و همکاران (۲۰۰۷) را تأیید نکرد. در مورد تأثیر زمان پرس مشخص گردید که افزایش آن موجب افزایش ناهمواری سطح تخته می‌گردد و این امر نیز نتایج Nemli (۲۰۰۷) را تأیید ننمود. نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که با جایگزین کردن خرده‌چوب جنگلی توسط خرده‌چوب به دست آمده از گونه صنوبر در سطوح تخته‌های سه‌لایه، توانسته است به طور مؤثری ویژگی‌های مربوط به زبری سطح تخته را بهبود بخشد و حتی نیاز به سنباده‌زنی سطح را برطرف سازد. مشخص گردید که توسط تکنیک لایه‌ای کردن با خرده‌چوب صنوبر، استفاده از ۸ درصد چسب و ۴ دقیقه زمان پرس، کلیه ویژگی‌های مورد بررسی در مقایسه با نمونه‌های شاهد، به طور چشم‌گیری بهتر از مقادیر استاندارد بوده‌اند.

سپاسگزاری

از جناب آقای دکتر قاسمیان در گروه مهندسی مواد دانشکده فنی دانشگاه تهران برای راهنمایی‌های ارزنده ایشان و همچنین از جناب آقای مهندس حمیدرضا عدالت برای زحمات بی‌دریغ و همکاری صمیمانه‌شان قدردانی می‌گردد.

منابع

- 1.Akbulut, T., Hiziroglu, S. and Ayrilmis, N. 2000. Surface absorption, surface roughness and formaldehyde emission of Turkish medium density fiberboard. Forest Products J. 50: 6. 45-8.
- 2.European Standard, E.N. 1993. Wood-based panels. Sampling, cutting and inspection. Sampling and cutting of test pieces and expression of test results, 326: 1.
- 3.Hiziroglu, S., Jarusombuti, S. and Fuengvivat, V. 2004. Surface characteristics of wood composites manufactured in Thailand. J. Build. and Environ. 39: 13. 59-64.
- 4.Hiziroglu, S. and Holocomb, R. 2005. Some of the properties of three layer particleboard made from eastern red cedar. Build. and Environ. J. 40: 7. 19-23.
- 5.Hiziroglu, S. 1996. Surface roughness analysis of wood composites: a stylus method. Forest Products J. 46: 7/8. 67-72.
- 6.Nemli, G., Ozturk, I. and Aydin, I. 2005. Some of the parameters influencing surface roughness of particleboard. Build. and Environ. J. 40: 1337-40.
- 7.Nemli, G., Aydin, I. and Zekovic, E. 2007. Evaluation of some of the properties of particleboard as function of manufacturing parameters. Mat. and Des. J. 28: 1169-1176.
- 8.Walker, J.C.F. 2006. Primary Wood Processing, Principles and Practice. 2nd ed. Springer Verlag Pub. 596p.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Wood & Forest Science and Technology, Vol. 19 (2), 2012

<http://jwsc.gau.ac.ir>

Effect Evaluation of Layering Technique Effect with Poplar on Surface Roughness of Particleboard

***M. Raeisi¹, A.A. Enayati², K. Dousthooseyni² and K. Pourtahmasi³**

¹M.Sc. Student, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, ²Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, ³Associate Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tehran

Received: 2010/12/28; Accepted: 2012/07/02

Abstract

In this workresearch, the effects of layering technique effect of on the surface quality of particleboards made with with poplar particles on surface quality were as evaluated. In sample preparation, three the variable factors of experiment were consisted of used including difference between type of surface layer particles (poplar and industrial), resin content (8 and 10% percent), and press time (4 and 5 minutes). The property that was studied in this research was surface roughness. In fact, theseis factors demonstrateing situation of smoothness profile in particleboard surface layers and it is very important in many applications. Results showed that poplar particles presence in surface layer of the panels, ledcause to improvement of surface quality, significantly. The effete of press time on surface quality of boards was inversely significant. With increasing press time increasing, the surface roughness was decreased. In other hand, with increasing resin content from 8 to 10% percent in surface layers, all of the properties, especially surface quality were improved. It should be noted that, manufactured boards with 8% percent resin had higher surface quality than values have been provided in the relevant standard, and there was no significant difference between boards made of poplar in surface with 8 and 10% percent resin content. Finally, to obtain high physical and mechanical properties and efficiency, application of poplar particles in the surface layers along with, using of 8% resin content andand 4 minutes for press time was found to have as the best results in terms of physical and mechanical propertiescondition.

Keywords: Layering technique, Particleboard, Poplar, Surface roughness

* Corresponding Author; Email: mareisi@ut.ac.ir